

Turki so sprva nameravali z vojsko odgovoriti, so si pa premislili in ministrom naznanili, da turški sultan ne odobrava kongresovega sklepa, da se pa Avstriji ne bo z vojsko v bran postavljaj.

Sedaj ima Avstrija odprto pot v Bosno in Hercegovino. Zastonj so se temu do sedaj Magjari upirali, zastonj so jamrali nemški ustavaki. Spolnujejo se želje avstrijskih Slovanov in vseh pravih avstrijskih domoljubov: Avstrija zasede kmalu sosedno nam Bosno in Hercegovino!

Cerkvene zadeve.

Milostljivi naš knez in škof so 28. junija v stolni cerkvi obhajali zadušbine za ranjnim cesarjem Ferdinandom I. blagodušnim dobrotnikom mnogih cerkv v škofiji, ter brali za njega slovesno črno sv. mešo.

Nove orgle dobila je farna in dekanijska cerkev sv. Ilja pri Velenju; mojstersko so izdelane od g. Nareksa v Arji vasi blizu Celja za 1200 fl. Na praznik sv. apostolov Petra in Paula bile so blagoslovljene in službi božji posvečene. Glas inajo lep in močan. Ljudje so jako zadovoljni in zamorejo umetnika vsem, ki ga utegnejo upotrebiti, z dobro vestjo priporočiti. Tako nam piše g. Voh župan.

Razstava cerkvenih paramentov, katero vsako leto napravlja bratovščina presv. Rešnjega telet v uršulinskem samostanu, se je 29. junija odprla in bo trajala skoz ta teden. Prav vredno je videti bogato zbirko lepih in okusno izdelanih cerkvenih oblačil. Bratovščina šteje blizu 60.000 udov. Kmalu bodo do malega vse cerkve ljubljanske škofije z čedno in primerno opravo preskrbljene, večjidel z pomočjo te bratovščine.

Cerkveni Glasbenik v Ljubljani je izišel v 3. številki, ki je zopet prav zanimiva in poučna. Priloga ima 1. Responsoria ad missam in tono solemni, 2. Veni sancte Spiritus, 3. Pesem Device Marije, 4. Pred sv. obhajilom.

Društvo sv. Cecilije za krško škofljo na Koroškem obhaja svoj prvi občni zbor v sredo 10. jul. in v četrtek 11. jul. v Celovcu. V sredo zvečer ob 7. uri so lavretanske litanije v cerkvi čč. oo. benediktinov, ob 8. uri zabavni shod v dvorani g. Sandwirtha. V četrtek ob 1/2 8. sv. meša z blagoslovom v stolni cerkvi, ob 10. uri slovesna sv. meša in ob 11. uri zbor v sirotišču. Popoldne ob 3. uri zbor. Ob 4. uri obiskovanje sv. Rešnjega telesa. Pri cerkvenih opravilih se bodo pele skladbe najizvrstnejših cerkvenih skladateljev!

Judi v Kališu na Pruskem so motili procesijo na Telovo. Predrznosti so celo eden postavljenih altarjev podrli. To pa je bilo katoliškim Poljakom preveč. Nastala je strašna rabuka. Ob enem se je razneslo v bližnje vasnice, da so baje judje kamenje lučali v sv. Rešnje telo. Kar naenkrat se vzdigne razkačeno ljudstvo, se oroža z

sekirami, kosami, puškami in hiti v Kališ naravnost nad jude. Vsakega juda so natepli, katerega so dobili, judovsko shodnico in več bramov do tal razdžali. Sedaj prilomasti prusko vojaštvo in stori konec tej rabuki, okoli 200 katoličanov so zaprli, med njimi več duhovnikov, kakor da bi ti bili zakrivil, kar je judovska ošabnost in predrzni napad na katoliško bogočastje pouzročil.

Paganstvo na Kitajskem je res obžalovanja vredno, ako pomislimo, kako so Kitajci sicer razumni in prebrisani. Mongoli, bratje po krvi našim Magjarom in Turkom, so Kitajce podvrgli in seboj uvedli nesrečno navado gozde posekovati in pašnike delati za konje in ovce. Vsled tega je po višavah strašna suša, nižave pa plohe in nalivi pokončavajo. Tretje leto že trpi vedno rastoča lakota, ljudje umirajo glada na trope. Kitajski cesar je sedaj začel misliti, da so bogovi morebiti od njega razžaljeni. Da bi torej nesrečo od dežele odvrnil, dal je svoje ime v drugo spremeniti, češ: sedaj bodo bogovi mislili, da imajo Kitajci drugega, menj pregrešnega, cesarja. Nedavno so nebo gosti oblaki pokrili. Ljudstvo je mislilo, da se željeni dež približuje. Ali namesto deža se vsiplje neizmerno veliko peska, ki ga je bil veter iz pustinj vzdignil. Na to ugrabi ljudi tolika jeza, da se takoj zakadijo v tempel boga vetrov. Brž ga vklenejo v železje in palnejo v temno luknjo! Ubogi pagani, kedar jih bo razsvetila luč prave vere! Kitajsko šteje okoli 300 milijonov paganov! Žetev je velika, delavcev malo! Prosimo, da Bog pošlje delavcev v ta zapuščeni vinograd Gospodov!

Gospodarske stvari.

Kužni črm ali vrančni prisad (Milzbrand).

Zopet slišimo, da ova huda kužna bolezen pri naših živalih, posebno med svinjami, razsaja in kmetovalcem veliko škodo dela in žalosti. Torej hočemo zopet o tej bolezni potrebno razložiti, čeravno se je o njej večkrat že v „Slov. Gosp.“ razpravljalo. Upamo mnogim ustreči. Kužni črm se sme najhujšim in najnaglejšim živinskim boleznim prištevati. On napada vsako žival, tudi človeka. Pokaže se pa ta bolezen pod mnogovrstnimi podobami. Vendar so vsi zvedenci v tem enih misli, da prihaja iz popolnem spridene krvi, ki postane včasih črna kot oglje, in gosta kot kolomazilo, in strupena kot najhujši strup. Bolezen se prikaže včasih v možganih, v gobcu, vratu, pljučah, vranici, jetrih, črevih, scavilih, spolovilih, na zunanji koži, parkljih itd. Sploh tam, kder se spridena kri v en del zaleti in zastane. Največkrat se to zgodi na vranici, in odtod tudi ime: vrančni prisad, nemški: Milzbrand. Vendar bi krivo bilo misliti, da je vslelej vranica bolena. Zato je boljše, da bolezen po začrneli krvi imenujemo: črm.